

به رایبیه ک بو ناسینی شیوازی شییری موکریانی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۹/۲۸ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۲/۲۱

د. ره‌ه‌ب‌ر مه‌حموودزاده
دوکتورای فله‌سه‌فه‌ی زانست زانکوی تاران

کورتیه

شیوازی شییری موکریان، له ئه نجامی چالاک کردنی هه‌ندیک زه‌رفیه‌تی زمانی و ئه‌ده‌بی گوراره که له زه‌مانی حاجی قادری کوی‌یه‌وه له ناو ئه‌ده‌بی کوردیدا - به دیالیکتی کرمانجی ناوه‌پاست - خوی هه‌شار دابوو. هه‌ندیک له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م شیوازه شییرییه بریتین له: دوور بوونه‌وه له و زمانه مه‌دره‌سییه‌ی شاعیرانی قوتابخانه‌ی بابان که‌لکیان لێ وه‌رگرتوه، «به‌برده‌نگ دانانی خه‌لک» که وه‌کوو ته‌مه‌یدیکی شیوازاناسانه زه‌مینه‌ی که‌لام بو ده‌کارکردنی زمانیکی خۆمالی، له‌بار ده‌کا، گواستنه‌وه‌ی راویژی قسه‌کردن و ئاخواتنی رۆژانه و که‌لک وه‌رگرتن له زه‌رفیه‌تی شاعیرانه‌ی قسه‌کردنی رۆژانه، که‌لک وه‌رگرتن له زه‌رفیه‌ته‌کانی ئه‌ده‌بی فۆلکلوری کوردی، پیکه‌تانی سه‌نتیزیک له شیوازه‌کانی پینشووی شییری کوردی.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: شیوازی شییرییه موکریان، قوتابخانه‌ی بابان، شیوازاناسی، زه‌مینه‌ی په‌یف، راویژی په‌یف، ئه‌ده‌بی فۆلکلوری کوردی.

۱- سه‌ره‌تا

ئه‌گه‌رچی زۆربه‌ی توپژهرانی بواری ئه‌ده‌بی کوردی، سه‌ره‌تای شیوازی شیعیری موکریان ده‌گپڙنه‌وه‌و بۆ سه‌یفی قازی و مه‌لا ماری کۆکه‌یی و له‌م باره‌یه‌دا کۆده‌نگییه‌کی رپژه‌یی له‌ گۆرپیدا هه‌یه، به‌لام وا هه‌بووه هه‌ندیک توپژهر ئه‌م سه‌ره‌تایه هه‌تا وه‌فایی و میسباحوددیوانی ئه‌ده‌بیش بۆ دواوه‌ بگپڙنه‌وه. دیاره ئه‌م رایه‌ش له‌م سۆنگه‌یه‌وه ده‌ربردراوه که شوینی له‌دایک‌بوون و ژبانی وه‌فایی و ئه‌ده‌ب-یش، هه‌ریمی موکریان بووه. ئه‌وه‌ی راستی بچ، چ خودی ده‌قه شیعییه‌کان بکه‌ین به‌ پێوانه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی له‌م باره‌یه‌دا و چ به‌ گویهری جوداوازی قۆناخه‌ میژووویه‌کانه‌وه ده‌ست بده‌ینه‌ پۆلین کردنی قوتابخانه ئه‌ده‌بیه‌کان، له‌ هه‌ردوو پێوداندا به‌م ئاکامه‌ ده‌گه‌ین که گپڙانه‌وه‌ی سه‌ره‌تای شیوازی موکریان بۆ ئه‌ده‌ب یا وه‌فایی راست نییه؛ چونکه هه‌م شیوازی شیعیری ئه‌م دوو شاعیره له‌گه‌ل شاعیرانی شیوازی موکریان و هه‌م ئه‌و ده‌وره‌یه‌ی ئه‌وان تیندا ژباون له‌گه‌ل ده‌ورانی گووران و گه‌شه‌کردنی شیوازی شیعیری موکریان جوداوازی هه‌یه.

جاری له‌ باس کردنی چۆنیه‌تی جیاوازی شیوازی شیعیری ئه‌م دوو شاعیره له‌گه‌ل شاعیرانی دواتری ئه‌م مه‌لبه‌نده خۆم ده‌بویرم و له‌مه‌ر جوداوازی قۆناخه‌ میژووویه‌کانی ژبانی ئه‌و شاعیرانه‌شه‌وه هه‌ر به‌ ته‌نیا ئه‌وه‌نده ده‌لیم له‌ حالیکدا وه‌فایی له‌ سالی ۱۹۰۲ و ئه‌ده‌ب له‌ سالی ۱۹۱۶دا کۆچی دوايان کردوو، ده‌ست‌پێ کردنی ئه‌و بزافه ئه‌ده‌بیه‌ی به‌ شیوازی شیعیری موکریان ناودێر کرا، ده‌گه‌رپته‌وه بۆ که‌ش وه‌ه‌وای سالانی به‌ر له‌ هه‌لئایسانی شه‌ری دووه‌می جیهانی و ئاخ‌ر و ئۆخ‌ری ده‌سه‌لاتداریه‌تی ره‌زاشای په‌هله‌وی. له‌ بیرمان بچ سه‌یفی قازی له‌ سالی ۱۹۴۴دا، واته دوو سال به‌ر له‌ رووداوه‌کانی سالی ۱۳۲۴، کۆچی دوايي کردوو. ئه‌و کاته‌ی هه‌ژار و هیمن له‌ خانه‌قای بورهان بۆ یه‌که‌م جار چاویان به‌ سه‌یف که‌وتوو، ته‌مه‌نیان به‌ گوته‌ی مامۆستا هه‌ژار ده‌ دوازه‌ سالیکی بووه. که‌واته ئه‌گه‌ر سه‌یفی قازی به‌ مامۆستای شاعیرانی موکریان بزاین - وه‌ک مامۆستا هیمن ده‌لچ - سه‌ره‌تای شیوازی موکریان هاوکات بووه له‌گه‌ل سه‌ره‌تای بلاو‌بوونه‌وه‌ی شیوه‌ بۆ‌چوونیکه‌ی نه‌ته‌وه‌یی نوێ که ئه‌نجامه‌که‌ی له‌ رووداوه‌کانی سالانی ۲۴ و ۲۵دا خۆی نواند. هه‌ر‌بۆیه سه‌یر نییه دوو که‌س له‌ دیارترین سیماکانی قوتابخانه‌ی موکریان واته هیمن و هه‌ژار له‌ لایه‌ن قازی محه‌مه‌ده‌وه وه‌ک شاعیری میلی

ناسىندران. ديسان سەير نىيە كە قازى محەممەد شى برازاي مامۇستاي شاعىرانى موكريان و دەست بەرۈەردەى ئەو بوو.

راستە لە كاتى دوايىن سالە كانى ژيانى عەبدوللا بەگى مىسباحەو ەھ تا ئەم سالانە ماو ەيە كى زۇر درىژر تىپەر نەبوو بوو، بەلام كەش و ەھوا كە زۇر گۇر ابوو. لەوانەيە بۇ تىگە يىشتن لە رادەى جوداوازيى كەش و ەھواى سياسى و كۆمەلايەتى ئەو دوو دەورەيە، ەھر ئەم پىكەو ەھلەسەنگاندنە بەس بى كە لە حالىكدا سەرۋكى كۆمارىكى كوردى لە مەھاباد، نازناوى شاعىرى مىللى دەدا بە دوو كەس لە شاعىرانى بىست و چوار بىست و پىنج سالەى قوتا بخانەى موكريان، ئەدەب ەھر لە تەمەنىكى نرىك لەم تەمەنى ەھ ژار و ەيىمىن لە تەورىز كە ئەو كات وەلىعە ەدنشىنى قاجارىيە كان بوو، لە لايەن محەممەدەلى مىرزاى وەلىعە ەدى قاجارىيەو، نازناوى مىسباحو دىوانى پى دەدرى. كەواتە وە كوو ەيمايەك دەلیم جوداوازيى ئەو دوو كەش و ەھوايە، بە قەرا جوداوازيى كۆمارىكى لوى كوردى لە گەل پاتشايە تىيە كى پىرى ئىرانىيە.

ەھلەت پىويستە ئەو خالەش زىاد بكرى ئەو ەى كە سەرەتاي شىۋازى شىئەرى موكريان بگىر نەو ە بۇ دواى وەفايى و ئەدەب، نابى پىمان وا بى داو ەريە كى رەخنە يىمان لەسەر شىئەرى ئەم شاعىرانە كرددو ە. ئەم باسە مەنتىقىكى شىۋازناسانەى ەھيە و پتو ەندى بە پۇلن كرددنى قوتا بخانە كانى شىئەرى كوردىيەو ەھيە؛ ئەگىنا باس كرددنى ەونەرى شىئەرى وەفايى سابلاخى يا عەبدوللا بەگى مىسباح، پىويستى بە مەجالنىكى دىكە ەھيە.

۲- پىشنىەى لىكۆلىنەو ە

لە بوارى نووسىنەو ەى مېژوو شىئەرى كوردى و پۇلن كرددنى شىۋازە شىئەرىيە كان لە ئەدەبى كوردى دا، لە نيو ەى يە كەمى سەدەى بىستە مەو ەھەندىك كار كراو ە. ئەم كارە ديارانەى لە نيو ەى يە كەمى سەدەى بىستە مدا كراون برىتىن لە: ئەنجومەنى ئەدىبانى كوردى ئەمىن فەيزى بەگ، گولدەستەى شو ەراى ھاو ەسرم لە نووسىنى ەلى كەمال باپىر و شىئەر و ئەدەبىياتى كوردى لە نووسىنى مامۇستارە فىق حىلمى. دواى ئەم بەر ەمە بەرايانە، ديارترىن كارە كان برىتىن لە مېژوو ئەدەبى كوردى مامۇستا ەل ئەدەدىن سەجادى و كىتەبى ەوت بەرگى مېژوو ئەدەبى

کوردی دوکتور مارف خهزنه دار. بهرهمیکه دیکه هه ر له م بواره دا به زاراهوی کرمانجی سهروو بریتیه له ئانتولژیا ئه ده بیاتا کوردی له نووسینی محهمه د ئوزون. له کوردستانی ئیراندا یه که م لیکولینه وه ده باره ی میژووی ئه ده بی کوردی که له چوارچیوهی کتیدا بلاو بوو بیته وه، کتیبی دوو بهرگی میژووی و پژهی کوردی له نووسینی دوکتور سه دیقی بۆره که یی (سه فی زاده) یه. کاریکی تر له بواری میژووی ئه ده بی کوردی به زمانی فارسی بریتیه له کلیات تاریخ ادبیات کردی له نووسینی دوکتور بهختیار سه جادی.

له سه ر شیوازی شیعی مۆکریان، رهنگه چه خماخه ی باسه که له وتاریکی مامۆستا هیمن - هه وه به ناوی «مامۆستای شاعیرانی مۆکریان» که له سه ر شیعی سه یه فوولقوزات نووسراوه، لی درابی. دوا ی وتاری مامۆستا هیمن هه ندیک وتار له سه ر شاعیرانی مۆکریان نووسراوه که به داخه وه به هۆی هه له یه کی میتۆدۆلۆژیکه وه هه موو شاعیرانی مۆکریان به شاعیرانی شیوازی مۆکریان له قه له م دراو. واته له بواری شیوازاناسی شیعی مۆکریدا، له جیاتی پێوانه ی شیوازاناسانه، پێوانه ی جوغرافیا بووه به بنه مای کاری لیکوله ران. جگه له م گرفته، خه ساری به شیکی زۆر له لیکولینه وه کانی پێشووش بۆ ساغ کردنه وه ی شیوازه کانی شیعی مۆکوردی، به پێوانه گرته ی میژوو و قۆناغه کانی میژوو ییه.

۳- بنه ما تیۆریکه کان

هه ره که له به شی پێشوودا ئاماژه ی پێ کرا، زۆریه ک له و توپژه رانه ی له بواری پۆلین کردنی شیوازه کانی شیعی مۆکریدا کار ده که ن، یا شوینی جوغرافیایی و مه له بندی ژبانی شاعیران ده که ن به پێوانه ی پۆلین کردنی شیوازه شیعییه کان، یا کاتی میژوویی و دوه ره ی زه مانی ژبانی شاعیران ده که ن به پێوانه ی کاره که یان و یا ئه وه تا هه ر دوو پێوانه لیک ده ده ن و بنه مای پۆلین کردنه که یان بنه مایه کی جوغرافیایی - میژوو ییه. به لام ئه وه ی راستی بی ئه م شیوه توپژینه وه یه به ره له هه ر چه شنه پێوانه یه ک پێوستی به پێوانه ی پته و و پاکژ و پالاوته ی شیوازاناسانه هه یه. شیوازاناسی لقیکی تیروته سه لی پانتایی لیکولینه وه ئه ده بییه کانه و خۆی ریازی جودا جودای لی بووه ته وه. زۆر جار هه بوونی ناوی شوینیکی جوغرافیایی تایه ت له ناو ئه و زاراوانه ی ته عبیر له شیوازه ئه ده بییه کان ده که ن له وانه یه که سانیک به

ھەلەدا ببا و بىانگە يىنى بەو بۆچونەى پۆلېن كىردنە كە لە بنەرە تدا جوغرافىيە. بەستەنە ھەى ھەموو شاعىرانى موكرىان بە شىۋازى شىئەرى موكرىان، ھەر ئەۋەندە ھەلە يە كە بۆ نمونە ھەموو شاعىرانى خۆراسانى سەر بە شىۋازى شىئەرى خۆراسانى و ھەموو شاعىرانى فارسى و ئىژى ھىندى سەر بە شىۋازى ھىندى لە ئەدەبى فارسىدا بزانىن. ۋە ك ئەۋەى چونكە مەۋلەۋى خەلكى بەلخە و بەلخىش بە شىك لە خۆراسانى قەدىم بوۋە، مەۋلەۋى بە شاعىرىكى شىۋازى خۆراسانى بناسىن و ئىقبالى لاھورىش كە شاعىرىكى فارسى و ئىژى خەلكى شىۋە قارەى ھىندە سەر بە شىۋازى شىئەرى ھىندى لە قەلەم بەدىن. ناودىر كىردنى شىۋازە شىئەرى كەن بە ھىندىك ناۋى جوغرافىيە ۋە ھەلگىر مەجازىكە كە تويژەر نابى لى خافل بى. شىۋازە شىئەرى كەن عادەتەن لە مەلبەندىكە ۋە سەر ھەلەدەن بە لام دەبى سەرنج بەدىنە ئەۋ خالانە كە يە كەم: ئەۋ شىۋازانە ھەر لە سنورى مەلبەندە كەدا نامىنە ۋە ۋە پەل دەھاۋىژن بۆ ناۋچەى تىش و دوۋەم: ھەر لە مەلبەندى سەرھەلدانى شىۋازە كەشدا چ بەر لە رمىنى ئەۋ شىۋازە و چ دۋاى ئەۋە رەنگە شاعىرانىك ھەر لەۋ مەلبەندەدا ھەبن كە خۆيان لە ناۋ ئەۋ شىۋازەدا نەبىنەۋە.

۴- رەچەلە كە كانى شىۋازى موكرىان لە ئەدەبى كوردىدا

كە دەلېن سەرە تاي شىۋازى موكرىان دە گەرپتەۋە بۆ سەفى قازى، ئەۋ گوتە يە، بەم مانايە نىبە نەتوانىن شىۋازى شىئەرى شاعىرانى دىكە لە شىئەرى سەفىدا ھەلگىر. بە پىچەۋانە شىئەرى سەفى لە لايە كەۋە لە ژىر كارتى كىردنى قوتابخانەى بابان و لە لايە كى ترەۋە شوپىن ۋە رگرتوۋ لە شىئەرى حاجى قادىر كۆبى بوۋە. مامۇستا ھىمىن دەلى «[سەفى] لە شىئەرى دلدارىدا... شاگردى قوتابخانەى... نالى بوۋە... [ۋ] لە شىئەرى نىشتمانى و شۆر شگىرپانەشدا يە كەم شاگردى قوتابخانەى شاعىرى نەمر... حاجى قادىر كۆبى بوۋە» (ھىمىن، ۲۰۰۳: ۳۵).

ھەلبەت نابى پىمان وابى سەفى بە يە ك شىۋە و بە قەرا يە ك كەلكى لەۋ دوۋ قوتابخانە يە ۋە رگرتوۋە. سەفى ئەۋ كاتەى لە ھالى گەرپان و پشكىنى شىۋازىكى شىئەرى لە بار بوۋە كەلكى لە شىۋازى نالى ۋە رگرتوۋە، بە لام ئەۋ كاتەى ناسىارىيە لە گەل قوتابخانەى حاجى قادر پەيدا كىردوۋە، ھەرىمىكى دۆزىۋە تەۋە بۆ ئەۋەى دەۋارى پەقى شاعىرانەى خۆى لى ھەلبەدا و تىيدا بگىر سىتەۋە. پىۋەندى سەفى بە

دوو قوتابخانه‌ی نالی و حاجی، پښوهندییه کی وه کوو یه ک و به‌را بهر و پیکهه‌لپیک نییه. سه‌یف به راگوزاری به هه‌ریمی قوتابخانه‌ی نالی دا تیپه‌رپوه. به‌لام قوتابخانه‌ی حاجی-ی بۆ مانه‌وه هه‌ل‌بژاردوو و سامانیککی به‌وه‌جیشی پښو زیاد کردوو و سنووره‌که‌ی به‌رفراوانتر کردوو ته‌وه.

ئیس‌تا پرسیاریک دیته‌گۆرئ؛ ئە‌گه‌ر قوتابخانه‌ی حاجی به‌م شیوه‌یه کاری کردۆته‌سه‌ر سه‌یف، هه‌ر له‌بنه‌ره‌تدا بۆچی سه‌یفی قازی به‌بناخه‌دانه‌ری شیوازیکی شیعریی سه‌ربه‌خۆ ده‌زانین و جوداوازیی شیوازی ئە‌و له‌گه‌ل هی حاجی له‌چیدا ده‌بینین؟ له‌وه‌لامی ئە‌م پرسیاره‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تادا ده‌بئ بلین ئە‌و بۆچونه‌که‌شیوازی شیعریی سه‌یفی قازی و به‌گشتی شیوازی شیعریی موکریان، درژه‌ی شیوازی حاجی‌یه، بۆچوونیککی ناراست نییه، هه‌روه‌ک چۆن ئە‌گه‌ر بلین شیوازی حاجی-یش له‌درژه‌ی قوتابخانه‌ی نالی دا بووه، ئە‌ویش هه‌ر بۆچوونیککی راسته. به‌لام وه‌لامی راشکاوانه‌ی ئە‌م پرسیاره‌ئه‌مه‌یه‌که‌شوین‌وه‌رگرتنی سه‌یفی قازی له‌حاجی قادر، به‌شیوه‌ی له‌به‌ره‌ل‌گرتنه‌وه‌نه‌بووه‌به‌ل‌کوو به‌شیوه‌ی ئاماژه‌وه‌رگرتن و قۆستنه‌وه‌ی ئیده‌یه‌کی بنیاتنه‌ر بووه. ئە‌م گوته‌یه‌یانی چی؟

لیره‌دا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئە‌وه‌یه‌ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر سه‌یف شیعریی حاجی-یشی نه‌دیتبایه‌و هه‌ر ئە‌و ئاماژه‌یه‌ی له‌باره‌ی حاجی‌دا بیستبا که‌ئه‌و هه‌ر له‌قالبی شیعریی عه‌رووزیدا گه‌راوته‌وه‌بۆ زمانی ساکاری خه‌لکی کرمانج و که‌لکی له‌ته‌عبیراتی جووتیار و شوان و سه‌پانی کورد و هه‌رگرتوو، هه‌ر ئە‌و ئاماژه‌یه‌به‌س بوو بۆ ئە‌وه‌ی سه‌یف بگا به‌و شیوازه‌شیعرییه‌ی به‌دوایدا ده‌گه‌را. مامۆستا ئە‌حمه‌دی قازی له‌پیشه‌کی دیوانی سه‌یف‌لقوزات دا ده‌لئ: «کاتیک [سه‌یف] ده‌گاته‌هه‌له‌سته‌کانی که‌به‌زبانی دێهاتی ناوچه‌ی مه‌حالی مه‌جیدخان بۆ عه‌زیزئاغای [عه‌بیاسی] نووسیون، ئە‌وجار زبانی راستینی خۆی ده‌سه‌که‌وی و نیازی به‌فارسی و ترکی و عه‌ره‌بی نامینئ و ئە‌و لیاسه‌قورس و گران و ناله‌باره‌له‌به‌ر هه‌له‌سته‌کانی داده‌پرنئ و به‌جلوبه‌رگی جوان و ره‌نگاوپه‌نگی کوردی ده‌یانرازی‌نیتته‌وه» (سه‌یف‌لقوزات، ۱۳۶۱: ۱۹). ئە‌گه‌ر بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا هیمن له‌گه‌ل بۆچوونی کاک ئە‌حمه‌دی قازی لیک‌ده‌ینه‌وه، ده‌گه‌ینه‌ئه‌و بۆچوونه‌ی له‌چه‌ند دپیری پښوودا ده‌رمانبری. مامۆستا هیمن باسی کارتنی کردنی شیعریی حاجی قادر له‌شیعریی سه‌یف ده‌کا و کاک ئە‌حمه‌د باسی که‌ل‌کوو هه‌رگرتنی سه‌یف له‌زمانی خه‌لکی کرمانج ده‌کا. لیک‌دراوی

ئەو دوو بۆچونە دەبیتە ئەووە کە سەیف ئیدە و ئاماژە‌ی کە‌لک‌و‌ەر‌گرتن لە زمان‌ی هەر‌مە‌ی خە‌لکی لە حاجی وەر‌گرت و بە‌گۆیرە‌ی ئەم ئاماژە‌یە، رووی لە زمان‌ی خە‌لکی ئاسایی ناوچە‌کە‌ی خۆ‌ی کرد.

۵ - زەر‌فییە‌تە‌ چالاک‌نە‌کراوە‌کان‌ی شیعی‌ری حاجی‌ قادری‌ کۆ‌یی

ئەو وەر‌سوور‌انە‌ی لە‌ قوتاب‌خانە‌ی حاجی‌ قادردا بە‌دی دە‌کریت، بریتییە‌ لە‌ بادانە‌وە‌ی حاجی‌ لە‌ زمان‌ی مە‌درە‌سی (ئە‌سکۆ‌لاستیک)‌ی قوتاب‌خانە‌ی نالی بۆ‌ زمان‌ی سا‌کاری خە‌لکی کرمانجی‌ کورد. بۆ‌چی بە‌ زمان‌ی نالی دە‌لێ‌ن زمان‌ی مە‌درە‌سی؟ پێ‌شان چۆ‌نکە‌ زمان‌ی نالی پ‌رپ‌ه‌تی لە‌م وشە‌ و دە‌ستە‌واژە‌ غە‌یرە‌ کوردییانە‌ی هەر‌ بە‌ تە‌نیا خۆ‌یتندە‌واری ئە‌و دە‌م لە‌ نووسراوە‌ و باس‌ و خواسە‌ کانیاندا بە‌ کاریان دە‌هێ‌نا. پاشان ئە‌و بۆ‌چوونانە‌ش کە‌ لە‌ دوو‌تۆ‌پی شیعی‌رە‌ کاندادا دە‌ردە‌بردان، لە‌ سەر‌ینچاوە‌ی فە‌لسە‌فە‌ و کە‌لام‌ی رە‌سمیی ئیسلامییە‌وە‌ هە‌ڵدە‌هێ‌نجران.

نالی لە‌و شیعی‌رە‌یدا کە‌ گوا‌یە‌ لە‌ وە‌لام‌ی بۆ‌چوونە‌ مە‌یلە‌و موعتە‌زیلییە‌کان‌ی موقتی زە‌هاوی‌دا هۆ‌نیو‌یە‌تە‌وە‌، لە‌ قالب‌ی بۆ‌چوونی زانایە‌کی ئە‌شعەر‌یدا دە‌لی:

ئە‌حوە‌لی تە‌فرە‌قە‌ نە‌ظەر تە‌قوییە‌تی سە‌بە‌ب دە‌کا
عاریف‌ی وە‌حدە‌ت ئاشنا‌لە‌م قسە‌یە‌ ئە‌دە‌ب دە‌کا
بە‌ندە‌ ئە‌زە‌ل بە‌ خە‌ط‌طی خۆ‌ی قابیلی قیس‌مە‌تی بو‌وە
ئێ‌ستە‌ بە‌ ئیق‌تیضای عە‌مە‌ل جی‌گە‌یی خۆ‌ی طە‌لە‌ب دە‌کا

(نالی، ۱۳۸۰: ۲۷)

بێ‌جگە‌ لە‌وە‌ی ئە‌م شیعی‌رە‌ دارمالە‌ بە‌ وشە‌ و تە‌عبیری غە‌یرە‌ کوردی، ناو‌ەرۆ‌کی شیعی‌رە‌کە‌ش لە‌ قالب‌ی بە‌رە‌و‌روو بوونە‌وە‌ی دوو شیۆ‌ بۆ‌چوون لە‌ فیک‌ر و تیۆ‌لۆژی ئیسلامیدا پە‌رە‌و‌رە‌ کراوە‌. بۆ‌ تێ‌گە‌یشتنی ئە‌م ناو‌ەرۆ‌کە‌، چارمان ناچارە‌، تە‌نانت ئە‌گەر بە‌ شیۆ‌یە‌کی روو‌کە‌شیش بێ‌، دە‌بێ‌ ئا‌گاداری جودا‌وازیی ئە‌م دوو فە‌لسە‌فە‌یە‌ بێ‌ن.

وێ‌نە‌ی ئە‌م ناو‌ەرۆ‌کە‌ بە‌ کاکلە‌ی نالی لە‌م شیعی‌رە‌یدا بۆ‌ دا‌کو‌کی کردن لە‌ بیری ئە‌شعە‌ری و بە‌گژدا‌چوونی بیری موعتە‌زیلی خستوویە‌تە‌ روو، لە‌ پە‌یشی زانا ئیسلامییە‌کاندا زۆ‌ر کە‌م بە‌دی دە‌کری.

خالی سهره تا بۆ حاجی قادر ئا ئهم زمانه و ئهم شیوه دهربرینه یه. که واته سه یر نییه ئه گهر زمانی حاجی یش له به رایى ته مه نی شاعیریه تیدا زمانیکی له م چه شنه یه:

جبهه رووتی که شکا دل له حوقووری مه له کووت
هاته ئهم عالمی ناسووته غه ریپیکی نه سووت
ئه شعه ئی و باقلى یو حاته م و گهر حه سسانی
دهوله تی تۆ به فه نای نه فسه، سکونت به سکوت

(حاجی قادر، ۱۳۹۰: ۶۴)

قسه لیره دایه ته نانه ت کاتیک حاجی له م زمانه ش داده بردرئ و به ره و ده کار کردنی زمانیکی ره سه نی خۆمالی کوردیش ده چئ، دیسان به حوکمی بارودوخ و قوناخی ده له مه بوونی زمانی نووسینی کوردی، هیشتا ئه و که ره سه ته زمانیه ی له بهر ده ستدا نییه بتوانی زمانیکی ته و او خۆمالیانه ده سه ته مؤ بکات. له قه سیده به ئیوبانگه که ی حاجی دا که به «گوتم به به ختی خه والوو» ناوی دهر کردوو، دوو به یت هه یه که به شیوه یه کی نهوعی (typical)، زۆر جوان ئهم دووفاقیتیه نشان ده دن و ئاماژهی زۆر وردیان بۆ توئژهر و ره خنه گر له باره ی ئهم پیژهره و که بوونه زمانیه، له خۆیاندا حه شار داوه.

له گۆله شینی که قاز و مراوی دین و ده چن
نه نظیری ماه و ستاره ن له قولزومی مینا

(سه رچاوه ی پیشوو، ۴۱)

دیاره ئهم به یته (و به یتی خواره وه) به هه لکه وت وا دهرچوونه به لام بۆ پیشان دانی مه به ستی ئیمه زیده له بارن. له میسه ره ع یا نیوه به یتی یه که مدا وشه و وینه و ته عبیر و شیوه ی دارشنتی رسته، ته و او کوردیه و ئه گهر ئهم نیوه به یته بۆ که سیکی شیعی حاجی نه دیتبی، بخوئینه وه و پیی بلین هی شاعیریکی هاوچه رخه، زه حمه ته بروامان پی نه کا. به لام له نیوه به یتی دووه مدا ئه و زمانه خۆمالیه ی بۆ ساتیک له نیو ده ستی حاجی دا به یده ست بیوو، دیسان سرک ده بیته وه و راده کا و ته عبیره کان دیسان بۆ لای شیوه دهربرینه مه دره سییه که ی پیشوو با ده ده نه وه. به یته که ی دیکه،
ئه مه یه:

له ژووری میگه‌لی هه‌وره له ژیری میگه‌لی مه‌ر
شه‌بییه گولشه‌نی خه‌قرايه توده‌یی غه‌برا
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو)

زمانی حاجی ئەم زمانه‌یه که ساتیک که‌وییه و ساتیکی تر ئاوه‌کییه. دیسان ده‌یلیمه‌وه ئەوه له سۆنگه‌ی بی‌توانایی حاجی‌یه‌وه نییه به‌لکوو ئەو دۆخه‌ی زمانی کوردی تیدا بوو له‌وه زیادتری هه‌لنه‌ده‌گرت. هه‌نانه‌ی زمان له‌وه عه‌سه‌ریدا له‌وه پتری نه‌ده‌برد. زمانی کوردی به‌گویره‌ی قانونی ته‌کامول ده‌بوايه ماوه‌یه‌کی ئەوتۆی تیه‌ر کردبايه هه‌تا ژیه‌له‌تر و باوخۆشتر ببايه به‌چه‌شئیک گونجانه‌که‌ی بگاته‌را ده‌یه‌ک، شاعیریکی وه‌ک سه‌یفی قازی بتوانی شیعی «زستان»ی پی‌بلی. شیعی زستان هه‌ر ئەو شیعه‌یه که ئەحمه‌دی قازی پتی وایه سه‌یف له‌ویدا گه‌یشتوه به‌زمانی راسته‌قینه‌ی خۆی و هه‌ر ئەو شیعه‌یه کاتیک سه‌یف خۆی له‌خانه‌قای بورهان له‌هه‌ژاری می‌رمندال ده‌پرسی کامه شیعی منت له‌به‌ره، هه‌ژار ئاماژه‌ی پی‌ده‌کا و ناوی ده‌هینی:

گا له‌به‌ر کزی هه‌لناگرئ نیری
لۆک چه‌مه‌به‌ره‌ی بوو ماین مشمشه
که‌ل و گامیشیان بوونه چه‌کچه‌کی
بزن و مه‌ر رووت بوون وه‌ک سووره‌ساقه
نایه‌ فیته‌ی شوان له‌سه‌ر شه‌وینئ
کوان شه‌نگه‌بیری له‌چیا و کویستانان
قۆلیان هه‌لده‌که‌ن ده‌لیی بلووره
ده‌رزی به‌رۆکیان که‌ دین ده‌رینن
قه‌د و بالایان وینه‌ی نه‌مامان
نه‌مه‌ر ماستی مانه‌ مانگا شیري
گا گوئ‌ره‌په‌ی گرت گامیش خشخشه
وشتریان به‌عین بیچووی له‌گله‌کی
یه‌ک دانوو ده‌یکوشت یه‌ک به‌له‌باقه
میگه‌لان چیشتان له‌کوی ده‌نویئ
شلقه‌ی مه‌شکه‌یان به‌ری به‌یانان
سینگیان ده‌رده‌خه‌ن پارچیک له‌نوره
رۆژ له‌عاسمان‌را بو‌عه‌رزی دینن
کئ دی نه‌مامان بگرن شه‌مامان
(سه‌یفولقوزات، ۱۳۶۱: ۵۲)

له‌مه‌ر خۆمالی بوونی ئەم کره‌ زمانیه، هه‌رچی بلیم، له‌هیزی خۆده‌رخستنی ئەو شیعه‌م که‌م کردوو ته‌وه. که‌واته هه‌ر هینده ده‌لیم زه‌حمه‌ته‌هین - یش توانیی ته‌نانه‌ت له‌شاکاره‌که‌یدا - به‌هاری کوردستان - له‌م زمانه‌ خۆمالییه‌ی تیه‌رینئ.

۶- کەلک وەر گرتنی ئەدەبی لە زەمینە ی پە یف

هاوبەشیی شیعری سە یف لە گەل شیعری حاجی قادر هەر بە تەنیا لەو زمانە رەسەنەدا نییە کە لە شیعەرە کانیاندا بەدی دە کریت. هاوبەشییە کی دیکە لە گۆریدا هە یە کە لەمەیان بناغەبیتەرە و لە راستیدا هۆکاری ویک چوونی زمانی ئەو دوو شاعیرە هەر ئەم تاییە تمەندییە بناغەبیتەرە کە تا ئیستا سەرنجی پێنە دراوە.

ئیستا لە باسە کانی ئەدەب و زمانناسیدا ئەو بابەتە سەلمیندراوە کە زەمینە و هەلکەوتی پە یف (کلام) مۆرکی خۆی لە پە یفە کە دەدا. بە گوتە یە کی تر، پە یف دیار دە یە کی دابراو لە زەمینە نییە. گوتە یە کی بە کەسیکی ناسیاو بگوتری، شیوە یە کی تاییەت بە خۆی دە گری. ئە گەر بەردەنگە کە لە جیاتی کەسیکی ناسیاو، کەسیکی غەوارە بی، روخساری گوتە کەش دە گۆری. ئەو جار ئە گەر بەردەنگە کان هەر ئەو دوو ی پێشوو بن بەلام لە جیاتی بەرەو روو بوونەو ی راستەو خۆ بمانهەو ی بە نامە، گوتە کە یان پێبگە یینین. دیسان روخساری گوتە کە گۆرانکاری بە سەردا دی. ئە گەر بەردەنگیکی خە یالیمان لە مێشکدا بی و بۆخۆمان کۆمە لە تاییە تمەندییە کی بۆ گریمانە بکەین، پە یفە کە مان لەو کۆمە لە تاییە تمەندییە گریمانە کراوانە، شوین وەر دە گری.

دە گەر پێنەو هە بۆ ئەو شیعەرە ی لە دێرە کانی پێشوودا لە نالیمان بە نمونە هیناوە. گۆتمان نالی لەو شیعەرە دا، لە خە یالییدا، موفتی زەهاوی کردووە بە بەردەنگ. موفتی زەهاوی ئەو کەسە یە شیخ رەزا لە بارە ییدا دەلی:

مومکین نییە ئیدراکی حە قایق بە تەواوی

مومکین نییە ئیدراکی نە کا زیهنی زەهاوی

(شیخ رەزا، ۲۰۰۳: ۱۵۲)

هەر وە ک باسمان کرد زەمینە ی شیعەرە کە ی نالی-یش، زەمینە یە کی فیکری و فەلسە فیە. ئینجا روو لە جەمسەر یکی دژ بەو جەمسەرە ی نالی هە لیژاردووە دە کە ین. ئایا قەت لەمە ورد بوونەتەو هە کە حەیران بیژی کورد زۆر جار حەیرانە کە ی بە دەستەواژە ی «گەلی دە دۆستان و دە برادەرەن» دەست پێ کردووە؟ کاتیک حەیران بیژی نە خویندەواری کورد، بەردەنگە کە ی گەلی دە دۆستان و برادەرانی خۆی بوو و پێشینی پە یفە کە شی فۆلکلۆری کوردی بوو، پە یفە کە ی حەیرانی لی

دەرچوۋە و كاتىكىش نالى بەردەنگە كەي كەسىكى ۋە ك موفتى زەھاۋى بوۋە و زەمىنەي پەيئە كەشى فىكر و فەلسەفە و ئەدەبىيەت كى كلاسكى عەرەبى و فارسى بوۋە، پەيئە كەي بوۋە بەو شىئەرى دەيىن.

لەبارەي شىئەرى حاجى قادر و سەيقولقوزات دا چى دەتوانىن بلىن؟ چ زەمىنەيەك شەقلى تايىبەتى خۇي لە شىئەرى كانىان داۋە؟ حاجى قادر لە زۆرىەك لە شىئەرى كانىدا بەردەنگى راستەوخۇي ھەيە و بەردەنگە كەشى ھەرەمەي خەلكى كوردە. حاجى، مىر و شۋانى كوردى ۋە كوۋيەك بە بەردەنگ داناۋە. لە زمان ناسىدا، باسى تاقمى زمانى دە كرى. راستە ھەر تاقمىكى زمانى شىئەرى دە برپىن و راۋىئى تايىبەتى خۇي ھەيە. بەلام لە بىرمان نەچى كاتىك كەسىك روۋى لە پرايى خەلكە، گوتە كەشى رەنگى زمانى زۆرىنەي ئەو خەلكە بە خۇيەۋە دە كرى. حاجى لەو كاتەۋە كە بىرى نەتەۋە خۋازى لە مېشكىدا چە كەرى كرى، ھەرەمەي خەلكى كورد لە مىرەۋە ھەتا شۋان بوۋن بە بەردەنگى.

لە شىئەرى كەي نالى دا، شاعىر بە شىئەرى كە شاردراۋە و ناراستەوخۇ روۋ دە كاتە بەردەنگە كەي و ئەگەر خۋىنەر ئاگاي لە ھۇي گوتنى ئەم شىئەرى نەبى، ھەر نازانى شاعىر، رىك روۋى لە كىئە. بەلام لەم شىئەرى خۋارەۋەدا بزىن چۈن حاجى روۋ لە خەلك دە كات:

لەم بەينە ئىتتىفاقى پەيدا بكن بە مەردى
فەرقى نەبى شۋان و جووتىار و مىر و گاۋان
گەر ھىچ نەبى بە ئۆين تايىع بە دەۋلەتى بن
بىگانە چاكە دوشمن، نەك دوشمنى لە خۇتان
رۆمى ۋە كوۋبەنى موون، كەس پشتيان پى نەبەستى
كەوتۈنە داۋى خۇيان، سەرگەشتە ماۋن و ھىران

(حاجى قادر، ۱۳۹۰: ۹۵)

ۋشيارى سەيفى قازى لەمەدا بوۋە كە زانىۋىەتى زمانى رەسەن و خۇمالى ۋە كوۋ پنچە گىايەك ۋايە كە لە خاكى خۇيدا نەبى شىن نابى و پىۋىستى بە چۋارچىۋە كەي لە بار ھەيە. ئەو زانىۋىەتى ۋەرگرتنى شىۋازىكى تايىت، لە پىشدا پىۋىستى بە ۋەرگرتنى چۋارچىۋە كەي ھەيە. ئەو چۋارچىۋە لە بارە برىتتە لە «بە

به‌رده‌نگ دانانی خه‌لک». بزنانن سه‌یف چۆن ئه‌و خه‌لکه ده‌دوینی:

کوردینه تاکه‌ی ئیمه له کیوان میسالی دیو
دیین و ده‌چین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خیو
خه‌لکی هه‌موو له باغ و له شارانه که‌یف خۆش
ئیمه بلاو بی سه‌ره ماوین له ده‌شت و کیو
بۆ عاسمان ده‌رۆن و له به‌حران ده‌که‌ن سه‌فه‌ر
هه‌ر عه‌رزه‌ نیشته‌گاهی مه‌، سنعاته وه‌رد و شیو

(سه‌یفولقوزات، ۱۳۶۱: ۳۵)

به‌رده‌نگ دانانی خه‌لک له دواییدا ده‌گاته نامۆزگاری کردنیان:

فکری له حالی خۆ بکه‌ن و بگرین به‌ حالی خۆ
هه‌ر بی‌سه‌ری و عه‌داوه‌تی خۆتانه دیته‌ ریو
چون دوژمنن ده‌گه‌ل یه‌ک و نیتانه یه‌کیه‌تی
راتان‌ده‌ده‌ن به‌ جاری له هه‌وراز و نشیو

(سه‌رچاوه‌ی پینشو)

۷- که‌لک‌وه‌رگرتن له زه‌رفیه‌ته‌ شاعیرانه‌کانی زمانی ئاخواتن

کاتیک له شیعردا روو ده‌کریته‌ خه‌لکی و زمانی خه‌لکی ئاسایی ده‌بیته‌ پیناوه‌یه‌ک
بۆ ده‌کارکردن، هه‌مووکات مه‌ترسی ئه‌وه له گۆرپی‌دایه‌ ئاستی هونه‌ری شیعریش
دابه‌زی. ئه‌وه راستیه‌که و حاشای لی‌ناکری. شیعه‌ نیشتمانییه‌کانی حاجی قادر
له باری هونه‌ری و ئه‌ده‌بیه‌وه له شیعی نالی-یان تینه‌په‌راندوو و بگه‌ ئاستیان له
ئاستی شیعی نالی ژیراتره‌. به‌لام شیعی حاجی زه‌رفیه‌تیک له ناو خۆیدا هه‌شار
دا که سالانیک دواتر له شیوازی موکریاندا زه‌رفیه‌ته‌که دۆزرایه‌وه و به‌ شیویه‌کی
هونه‌ری که‌لکی لی‌وه‌رگیرا.

که‌لک‌وه‌رگرتن له زمانی خه‌لکی ئاسایی، هه‌ر به‌ ته‌نیا له وه‌رگرتنی ئه‌و
وشه و ده‌سته‌واژانه‌ی خه‌لک له قسه‌کردنی رۆژانه‌یاندا که‌لکیان لی‌وه‌رده‌گرن،
کورت نابیته‌وه. قسه‌کردنی ئاسایی جگه‌ له‌وه‌ی وشه و ده‌سته‌واژه‌ی تایه‌ت به
خۆی هه‌یه، «راویژ»ی تایه‌ت به‌ خۆشی هه‌یه. ئه‌وه زۆر گرینگه‌ شاعیری‌یک بتوانی

راویژی قسه کردنی ئاسایی، نه ک هه‌ر وشه و ته‌عبیری قسه کردنی رۆژانه، به‌هینته ناو شیعه‌کانی و بتوانی ئه‌و راویژه به ره‌وانی ده‌سته‌مۆ بکا.

شیوازی شیعی حاجی ده‌بوایه هینده ده‌ستاوده‌ستی پی کرابا و له‌و ده‌ستاوده‌ست پی کرانه‌دا هه‌ر هاتبا و ده‌وله‌مه‌ندتر بیا هه‌تا له‌ ده‌ستی شاعیریکی وه‌ کوو هیمن دا پتانسیه‌لیکی شاردراره‌ی دۆزرا‌بوه و هونه‌رمه‌ندانه ئازاد کرابا. هیمن له‌ شیعی «شه‌نگه‌بیری» دا راویژی گوتاری رۆژانه‌ی به‌ باشترین شیوه گواستوه‌ته‌وه بو ناو زمانی شیعی:

شه‌نگه‌بیری سالی سالان له‌ کویستانی له‌ ناو مه‌ری
بو مه‌ر دۆشین هه‌لتده کرد ئه‌و باسکی سپی مه‌ر مه‌ری
له‌به‌ر هاره‌ی گۆبه‌رۆک و گواره و کرمه‌ک و ژیرچه‌نه
نیوه‌رۆیه له‌ به‌ر بی‌ری کۆری مه‌ری راده‌په‌ری
که ئیواران که‌زیت ده‌ کردن سینه‌نگی و چاوت ده‌رشت
به‌و که‌زی و چاوه‌ نه‌رمانه بی‌رهمانه شوانت ده‌ کوشت
شه‌نگه‌بیرا به‌ سروه‌با موژده‌ی ده‌برده به‌ر به‌ژنت
ناخر ئه‌توش هه‌وای کویستانی ئه‌و کوردستانه‌ت هه‌لده‌مشت

(هیمن، ۲۰۰۳، ئ: ۱۴۴)

هیمن بو‌خۆی ئاگاداری ئه‌وه بووه له‌و شیعه‌دا کاریکی تازه‌ی کردووه، به‌لام زۆر به‌ لیلی باسی ئه‌و تازه‌گه‌رییه ده‌کا. مامۆستا له‌ دوو شویتدا یه‌ که‌میان له‌ وتاریکدا و دووه‌میان له‌ وتووێژیکدا باسی ئه‌و شیعه‌ی کردووه. له‌ وتاره‌که‌دا ده‌لیت: «گومانم له‌وه‌دا نییه ئه‌ گه‌ر «شه‌نگه‌بیری» م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنایه ئه‌م چیه‌یه‌ی ئیستای نه‌ده‌بوو». (هیمن، ۲۰۰۳، ب: ۸۵) له‌و وتووێژه‌شدا که‌ کاک فه‌ره‌اد شاکه‌لی له‌ گه‌لیدا کردووه، ده‌لیت: «له‌ باری قالددا ته‌نیا شیعیکی .. که‌ من پیم وایه‌ پێش من هیچ شاعیریکی کورد ده‌و قالدیدا شیعی نه‌گوتووه، شه‌نگه‌بیری یه‌» (سه‌رچاوه‌ی پێشو، ۲۷۴). بلیی مه‌به‌ستی مامۆستا هیمن له‌و قالدیه‌ی بو‌خۆی دایه‌نناوه چی بو‌بێ؟ له‌ رووی چۆنیه‌تی و ریکخرا‌نی قافییه‌کانه‌وه، ئه‌م شیعه‌ له‌ هه‌موو به‌نده‌کانیدا له‌ مۆدیلی abaa که‌لک وه‌رده‌گرێ که‌ مۆدیلیکی تازه‌ نییه و پێشتریش که‌لکی لی‌وه‌ر گه‌راوه که‌واته مه‌به‌ستی له‌ قالدیه‌ تازه‌ که‌ هه‌ر ئه‌و کیشه‌ ناعه‌رووزیه‌یه که‌ پێشتر ده‌ کار نه‌کراوه و حه‌ق ئه‌وه‌یه به‌ ناوی هیمن-ه‌وه

تۆمار بکری. به لام به برۆای من تازه گه‌ریه کی له‌مه‌ش گرینگتر که‌لک‌وه‌ر گرتن له‌ راویژی قسه‌کردنی ئاساییه. شاعیر به سه‌میمیه‌تیککی ئه‌وتۆ شه‌نگه‌بیری ده‌دویتی که خوینهر هه‌ست به ئاماده‌بوونی شه‌نگه‌بیری له لای شاعیر ده‌کا. هیمن ته‌جره‌به‌یه کی تریشی له‌م چه‌شنه‌هه‌یه. ئه‌و بیست و پینج سال به‌ر له‌ شیعری شه‌نگه‌بیری، شیعریکی به‌ ناوی «به‌هاری لادی» به‌ شیوه‌ی ته‌رکیب‌به‌ند گوتوو که له‌و شیعره‌شدا راویژی قسه‌کردنی ئاسایی زۆر شاره‌زایانه‌ گواستوو ته‌وه‌ بو‌ ناو شیعیر:

به‌هاره کاتی کاره‌ خو‌شه‌ویستم بو‌چی بیم بو‌ شار
ئه‌ گهر من بیمه‌ شاری کی وه‌ ئه‌ستۆ بگری کاروبار
ئه‌من کرمانج و کرمانج که هات فه‌سلێ به‌هار وه‌ ک هار
ده‌بی بخولیته‌وه‌ کیو و ته‌لان و به‌نده‌ن و نیسار
هه‌تا په‌یدا بکا نان و نه‌با بو‌ خه‌لکی شار ه‌اوار

(هیمن، ۲۰۰۳ ئ: ۶۶)

جوداوازیه‌که‌ی لیره‌دایه‌ ئه‌و شیعره‌ به‌ پینچه‌وانه‌ی «شه‌نگه‌بیری» له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی داندراوه‌. دوا‌ی ئه‌م ته‌جره‌به‌یه، هیمن که ده‌ گاته «شه‌نگه‌بیری»، بو‌ ئه‌وه‌ی راویژی قسه‌کردنه‌که، ئاسایتر بنوینی، وه‌زنه‌ عه‌رووزیه‌که‌ش وه‌لا ده‌نی. به‌لام له‌ هه‌ردوو شیعردا، شاعیر که‌سیکی نزیککی کردوو به‌ به‌رده‌نگ و ده‌یدوینی. له‌ شیعری فارسیدا که‌لک‌وه‌ر گرتن له‌ پتانسیه‌له‌کانی زمانی قسه‌کردنی رۆژانه، بووه‌ته‌ هۆی خولقانی شیوازیکی شیعیری به‌ ناو «شیعری ئاخوتن». توێژه‌رانی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخ‌ی فارسی ره‌چه‌له‌کی ئه‌و شیوازه‌ ده‌گێرنه‌وه‌ بو‌ شیعره‌کانی «فرووغی فه‌روخزاد» و چله‌پۆپه‌که‌شی له‌ شیعری «سه‌ید عه‌لی سالحی» دا ده‌بینن. له‌ شیعری کوردیدا ئه‌م داهیتانه، به‌ر له‌وه‌ی له‌ شیعری نویدا که‌لکی لێ‌وه‌ر بگیری، له‌ شیعری نه‌ریتیدا ناسراوه‌ و تا راده‌یه‌ک ده‌کار کراوه‌.

جگه‌ له‌و نموونانه‌ی باسمان کرد، ماموستا هه‌ژار له «به‌ره‌و موکریان» دا، کاتیک له‌ غه‌ریبایه‌تیدا، باسی شوین و ناوچه‌ و که‌سایه‌تییه‌کانی موکریان ده‌کا که لییان دووره‌، وه‌ک که‌سیکی دوور و تاراو له‌ مه‌وته‌نی خو‌ی باسیان ناکا، به‌لکوو له‌ به‌ر چاوی خو‌ی حازریان ده‌کا و وه‌کوو ناسیاوێکی کۆن ده‌باندویتی. ئاخۆ مرۆف

لە گەل ناسىاويكى خۆشەويستى كۆن، بە راويژىكى خۆمانە و سەمىمى نەبى، دەدوى؟
 پردى سوور ئاخۆ لە بىرت ماوم بە نەمامى لە دەراوت رواوم
 پىم بلئى باغى مكايل چۆنى ھەر وە كوو پىشوو بەرەنگ و بۆنى
 دارەتووى بەژنى خەزايى ماوى ھەر گەش و دل تەپى يان ژاكاوى
 ئەى مەباد گولئى سەرتۆپى زەوى زياد لە ھەر جوانئى وە بەر دل دەكەوى
 سەيدەوقاس ھەر بە گەپى رەشەلە كى وە كوو جاران بە كلۆك و كەلە كى
 خانەقا دار و دەرت چىمەن و چىم لە ھەمووى ھەلدەقولئى بىرەو ھەرىم
 تەرەغە خۆشى سەرت ھەر بەرزە لىك جىابوونەو ھەمان چەند وەرزە؟
 (ھەژار، ۱۳۵۸: ۱۴۵-۱۱۰)

۸- ھەلپىنجانى وزەى ئەدەبى فۆلكلورى

جگە لە زمان و راويژى قسە كردنى رۆژانە، ئەدەبى فۆلكلورى كوردى و ژانرە
 جۇراوجۆرە كانى ئەو ئەدەبەش، سەرچاوە يە كى تىرى كەلك وەر گرتنى شاعىرانى
 شىۋازى موكريان بوو. گرینگىرەن ژانرى ئەدەبى فۆلكلورى كوردى بەيتە. ديارە
 ناوى بەيتىش لە كۆنەو لە گەل ناوى ناوچەى موكريان لە يەك گىرى دراون. ئەو
 لە يەك گىردانە بە چەشنىك بوو كە لای زۆرىەك لە توپتەران ئەو چاوەرپوانىيەى
 ساز كردوو كە ھەر شاعىرىكى لەو ناوچە يەدا ژىابى، شىئەرە كەى دەبى راستە و خۆ
 يان ناراستە و خۆ شوپىنى لە فۆرم و ناوەرۆكى بەيتە جۇراوجۆرە كان وەر گرتبى.
 لە نووسراو يە كدا تووشى ئەو مەبەستە ھاتم كە گوايە شىئەرى ميسباحوددىوانى
 ئەدەب تەئسىرى زۆرى لە شىئەرى دەربىرىنى بەيتە كان وەر گرتوو. ئەو كەسانەى
 لە شىئەرى ئەدەب شارەزان، دەزانن ئەو يە كىنك لە لىھاتوتىرەن شاعىرانى پەپرەوى
 قوتابخانەى بابانە و زمانى شىئەرى ئەدەب لە زمانى نالى يەو ھەواستراو. ئەو
 كروتەونە زمانىيەى ئەدەب دەكارى كردوو، سىروشتە كەى بە چەشنىكە ناتوانىت
 دەربىرىنى لە چەشنى دەربىرىنى باو لە بەيت و ئەدەبى فۆلكلورى وە خۆ بكا.
 بەلام دزە كردنى زمانى بەيت لە ھىندىك شىئەرى وە فایى دا دەبىندىرى. وە فایى
 لە شىئەرى كدا دەلەيت:

ھەزار صەوم و صەلات بئى / چاوت لە دووى زە كات بئى / خودات نىيە حەيات
 بئى / قەت و نىيە تۆبە كار.

تف له رهنگ و رهوانت / ده گه‌ل فیعل و ژیانت / چی تیدا نییه دو کانت / چت
[لی] بکری خه‌ریدار

به‌یتی کوردی له رووی قالب و فۆرمه‌وه هه‌موویان وه‌کوو یه‌ک نین. کۆمه‌لێک به‌یت هه‌ن وه‌کوو زه‌مبیل فرۆش، محه‌مه‌دی حه‌نیفه، شیخی سه‌نعان، باپیرئاغای مه‌نگور و هه‌مزاغای مه‌نگور له مه‌نزومه‌ نزیك ده‌بنه‌وه و ده‌کری ناوی به‌یتی مه‌نزومه‌ بیان له سه‌ر دابنن. کیش و قالبی ئه‌و شیعه‌ی وه‌فایی له‌م به‌یتانه نزیکه. وه‌فایی له شیعیکی دیکه‌یدا له ته‌کنیکی که‌لک وهرده‌گری که له به‌یته مه‌نزومه‌یه کاندازۆر ده‌بیندری. ده‌کری ناوی جو‌مگه‌ی مه‌نزومه‌یی له‌سه‌ر ئه‌م ته‌کنیکه دابنن. «له مه‌نزومه‌دا چۆنه‌تی لێک به‌سته‌وه‌ی به‌نده‌کان هه‌ندیک جارن به‌م جۆره‌یه که ده‌سته‌واژه‌ی کۆتایی به‌ندیک، له‌سه‌ره‌تای به‌ندی دوايه‌دا دوویات ده‌بیته‌وه» (مه‌حموزاده، ۱۳۸۱: ۱۲۰).

ئه‌م جو‌مگه‌یه له‌م شیعه‌ی وه‌فایی دا ده‌بیندری:

ئه‌ی ره‌فیقان وهرنه‌ یاریم زۆر زه‌لیلیم دل شکاو
جان و دل مه‌حرووقی نارم ئاخ له‌بۆ تیریک دراو
ئاخ له‌بۆ تیریک دراوان نووری دل بینایی چاوان
مه‌ره‌مه‌ی دل کون‌کراوان مۆمیای پشتی شکاو

(وه‌فایی، ۱۳۸۰: ۱۰۱)

وه‌فایی کاتیک له‌م شیوازه شیعییه که‌لک وهرده‌گری که له شیوازی بابان دوور که‌وتوه‌ته‌وه و به‌ره به‌ریکه وه‌کوو ئه‌حمه‌دی کۆر، ئه‌زمونه‌کانی قوتابخانه‌ی باکوور و شیوازی شاعیرانیکی وه‌ک فه‌قی ته‌یران و شیخ ئه‌حمه‌دی جزیری ده‌گوازیته‌وه بۆ موکریان.

حاجی قادر له هه‌ندیک له شیعه‌کانیدا به شیوه‌یه‌کی ئیجابی ئاوپ له به‌یتی وه‌ک «محهمه‌دی حه‌نیفه» و «میهر و وه‌فا» ده‌داته‌وه و ناوی به‌یت بیژی وه‌ک عه‌لی حه‌ریری و عه‌لی به‌رده‌شانی به‌گه‌وره‌یی ده‌هینن. که‌واته ئاساییه شاعیرانی شیوازی موکریان، به شیوه‌یه‌کی به‌ئاگایانه که‌لکیان له ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری وه‌رگرتی. مامۆستا هیمن له هه‌ندیک له نووسراوه‌کانیدا باسی ئه‌وه‌ی کردوه که ناوه‌روکی شیعی شیخ ره‌زا هینده‌ی رواله‌تیاوان جوان نییه. به‌لام له ناو هه‌موو شیعه‌کانی شیخ

رەزادا بە تايىەتى و بە رېزىكى زىادترەوۋە باسى بەيتىكى شىخ رەزا دەكات:
كارى كە غەم و دەردى فىراقت بە منى كرد
سەرما بە ھەتو با بە دەۋارى شېرى ناكا
(شىخ رەزا، ۲۰۰۳: ۳۳)

ئاخۇچ ھۆكارىك بوو تە ھۆى ئەو ھىمىن ئەوا بە رېزەوۋە باسى ئەم تاكە
بەيتە بكا؟ ديارە ئەم ھۆكارە برىتییە لە بە كارھىنانى ئەو مەسەلەى لە نيوەبەيتى
دوۋھەمدا ھاتوۋە. ديارە مەسەل بەشىكە لە فۆلكلورى كوردى. شاعىرىكى وە كوۋ
ھىمىن كە ئاوا كەلگ وەرگرتن لە فۆلكلور پەسند دەكا، دەبى بۆ خۆى چۆنى
مامەلە لە گەل ئەدەبى فۆلكلورى كردبى.

ئەو كىشەى ھىمىن لە شىئەرى «رۆژگارى رەش» و «بەھارى كوردستان» دا كەلگى
لى وەرگرتوۋە، كىشىكە كە خالى پىك گەيشتنى گۆرانى و بەيتى مەنزوومەيە. ئەم
كىشە لە ھەردووك لەم لقانەى فۆلكلورى كوردىدا كەلگى لى وەرگىراۋە.
ھىمىن لە «رۆژگارى رەش» دا دەلئىت:

ئەمىنە وەك دال و قەل بلاو بوونەوۋە ناو گەل
كى نازايە بللى لەل ھەتا بىكەن شىت و شەل
(ھىمىن، ۲۰۰۳ ن: ۹۳)

ئەو سكالايەى ھىمىن لە گەل ئەو سكالايەى بەيت بېژى كورد لە رەزاشاى
دەكات، ھەلسەنگىن:

شاى پەھلەوى نازانى / مىللە تىان كوشت مەئموورانى / تەمام موحتاجن بە نانى /
رۆژى سەد باجى دەستىن / وەكى گورگى دەم بەخوئىن / چى فەقىر بى دەيمىرئىن /
(تەقى سولتانى، ۴۸)

نمونەيەكى بەرچاۋى دىكەى بە كارھىنانى ئەدەبى فۆلكلورى، مەسنەويە
بەناوبانگە كەى مەلا غەفوورى دەباغىيە كە تىيدا زۆر مەسەلى باۋى سەرزاراى
خەلك، بە شىئەرى ھۆندراۋە تەوۋە.

٩- سه نتيڙيک له هموو شپوازه شيعرييه کاني پښوو

له کړتاييدا نه گهر که سيک ليمان پرسي شيعري قوتابخانه ي موکريان به چ تاييه تمه نديگه ليکه وه پښاسه ده کړي و کامه شيعر له کامه شاعير ده کړي وه کوو نمونو ي بهر چاوي شيعري هم قوتابخانه يه باسي ليوه بکړي، وه لامي هم پرسيارانه چوڼ ده د ينه وه؟

دياره ناکړي نمونو کان له شيعري شاعير يکدا کورت که ينه وه. له ميژووي قوتابخانه ي موکرياندا شيعري به نيوبانگ و شوپن دانه زورن. «زستان» ي سه يفي قازي، «بهرو موکريان» ي هه ژار، «خاسه که و» ي سه يد کاميل ئيمامي، «به هاري کوردستان» ي هيمن و زور شيعري تريش بو نه وه ده بن وه کوو نمونو ي بهر چاوي شيعري قوتابخانه ي موکريان چاويان لي بکړي. به لام بو ناسيني هم قوتابخانه يه، چا وگير اينيکي ميژووي به سهر شيعري شاعيراني هم قوتابخانه يه به که لکه. گوتمان شوپن وه رگرتن له زماني نالي يه وه هه تا که لک وهر گرتن له زماني خه لکي ناسايي و زماني فولکلور، ريچکه يه ک بووه شاعيراني هم قوتابخانه يه پيدا روښتون. به لام ده بي بزاني نه مه نيوي نه و روتيه له قوتابخانه يه دا تپه ر کراوه. بو ویتا کردني چوښه تي نال وگوره کان له نيوي يه که مي هم روتيه دا، ده کړي دوو نمونو ي زور بهر چاو له شاعيريکي ته مه ن دريژ و پر بهر همي هم مه کته به واته سه يد کاميل ئيمامي (ئاوات) به يښينه وه:

قورباني توږي ريگه تم نه ي سروه که ي سه هر
نه ي شاره زا و به له ده به هموو کيو و ده شت وده ر
کاتي گزينگ چيا به نه سيمت مونه ووهر
رنگين ده بي له توقي سه ري را هه تا که مه ر

(ئاوات، ١٣٨١: ١٩٥)

پيوست به وتن ناکا هم زمانه چوڼ له ژير کارتې کردني خه ست و خو لي زماني نالي دا يه. به لام هر شاعيري هم شيعره، سالانيک دواتر شيعري خواره وه ده نوو سي. بو خوتان ده توانن مه زنده ي نه وه بکه ن ئاوات له شيعره يدا چاوي له کامه شاعير و له کامه شيعر بووه.

بيري چوونه مه ر دوښين به په نجه ي نه رم و ره رنگين

يەك خاتوو زىن يەك شىرىن شىرىنتر بوون لە ھەنگوين
خەجى و مەجى و فاتمۇكى دەرکەوتن بۇ مەندۇكى
بە ھەلپەركى و پىكەنن چوون بۇ مەندۇكان چىن
(سەرچاۋە پىشوو، ۲۱۲)

شوپىن پىنى «بەھارى كوردستان»ى ھىمن، لەم شىئىرەدا بە ئاشكرايى بەدى
دەكرى. (ھەلبەت بەم نمونە ھىنانەو ھىە لە شىئىرى سەيد كامىل ئىمامى، ناپىت
مامۇستا ئاۋات بە شاعىرىكى لاسايى كەرەو ە بزانىن. ئەو دان وستانانە لە شاعىرانى
ناۋ بازنەيە كى ئەدەبىدا دياردەيە كى ئاسايە. بۇ نمونە قافىە و كىشى ھەندىك
شىئىرى ئاۋات، ەك ديارە زۇرجار دللى ھىمنى بردوو. ھىمنى لاۋ لە شىئىرى
«يادگارى شىرن»دا لە ژىر كارتى كىرنى شىئىرى «ئارەق رشتن»ى ئاۋاتە. ھەرۋەھا
ئاۋات دوو پارچە شىئىرى جوداى ھەردووك بە ناۋى «چ بگەم» ھەيە كە كىران
كردوو ە سەر غەزەلە بەناۋبانگە كەي ھىمن واتە «بارگەي ياران» كە لە دەورانى
پىرىدا ھۇندوو ەتەو. نمونەي تىرىش لەم دەستە لە گۇرپىدا ھەيە.

مەبەستىكى زۇر گرىنگ كە دەمەھوئى بىخەمە روو و داكۇكى لەسەر بگەم
ئەمەيە كە شىۋازى شىئىرى قوتابخانەي موكريان، ھەر لە مەوداى نيوان ئەم دوو
جەمسەرە ديارى كراۋە كە بۇ نمونە لە شىئىرى سەيد كامىل دا دىتمان قەتىس
نامىننەو. ئەمە نيۋە ئەو مەودايەيە كە دەبايە خستبامانە روو. شىۋازى شىئىرى
لەم قوتابخانەيەدا لە دوايىن ھەنگاۋە كانىدا لە وپستگەي شىئىرى ەك «بەھارى
كوردستان»ى ھىمن دا ناۋىستى. ھىمن لە زۇرىەك لە غەزەلە كانىدا بە سەنتىزىكى
زۇر پوخت و پاراۋ لە مىراتىكى يە كىجار پاراۋى شىئىرى كوردى و فارسى دەگا.
ئەو سەنتىزە پوخت و پاراۋە لە غەزەلى ەك «بەرەو ئاسۆ»، «عىشق و ئازادى»،
«فرمىسكى رنو» و «بارگەي ياران» دەبىندرىن. لە غەزەلە كۆنترە كانىش دەتوانىن
ئامازە بە «بۆسەي رۇژگار»، «چارەنوسى شاعىر»، «ماچى شىرن»، «ھىلانەي بەتال»،
«گلىنەي شاعىر»، «شەوگارى تەنبايى» و «پەيامى رانەگە يەندراۋ» بگەين.

و ەكوو بەلگە ھىنانەو ھىە ك بۇ ئەم بۇچونە، بۇ نمونە لە شىئىرى «بارگەي
ياران»دا دەبىنن لە لاي وشە و تەعبىرى كلاسكى ەك سەروى رەوان، دۇخ و
خەدەنگ، رۇحى رەوان ... دا، وشە و تەعبىرى خۇمالى و كوردانەي ەك رەوتى

کهوان، پرمه‌ی بۆر و بدهوان، زهبری ئاوزه‌نگی و... ده‌دیتری.
له شیعرى ئاوات-یشدا بیجگه له نمونه زۆر به نیوبانگه کانی «شه‌و» و «شارى
دل»، شیعرىکى وه ک «شای شامات» نمونه‌ی ئەم سه‌نتیزه‌یه:

من هاتم و تۆ رۆیى، تۆ رۆیى و من هاتم
زانپوته به قهولى وان تۆ لۆتى و من لاتم
تۆ راوچى و من هه‌وچى، با پینکه‌وه حازر بین
گوئ مه‌گره قسه‌ی خه‌لکى، وه ک من به که‌را هاتم
شایی ده‌وئ ئەو سه‌یره ده‌س‌بگره مه‌لئى له‌نگم
هه‌لپه‌رکه‌یه کى بگرین تۆ ده‌س‌گره من پاتم
گه‌ر چا بئى که‌لای من سینه‌ش که سه‌ماوه‌ر بئى
شیرینه وه‌کوو قهنده هه‌لبه‌ست و مه‌قالاتم

(ئاوات، ۱۳۸۱: ۱۱۳)

ئاوات له‌م شیعره‌یدا گه‌رچى ئیلهامى له‌و شیعره‌ی مه‌وله‌وى رۆمى وه‌رگرتوه
که به‌م به‌یته ده‌ست پئى ده‌کات:

من بیخود و تو بیخود، ما را که برد خانه
من چند تو را گفتم کم خور دو سه پیمانہ^۱

به‌لام وه‌ها ته‌عبیر و وشه‌ی کوردی ئاویتته‌ی ئەم کیش و که‌شه خواستراوه ده‌کا
(به‌تایبه‌تى له‌ دوو به‌یتى دوایدا و له‌ باسى هه‌لپه‌رکئ و قهند و چایه‌که‌دا) که له
ره‌وتى به‌خۆمالئى کردنى ئەم کیش و که‌شه‌دا به‌ ئاشکرا سه‌رده‌که‌وئ. پئوه‌ندى
ئەم شیعره‌ی ئاوات له‌ گه‌ل شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وى وه‌ک پئوه‌ندى شیعرى «ناسۆرى
ته‌شه‌نا»ی هئیمن (وه‌ره مه‌یگئیر ده‌مه‌وئ ئەوشۆ غه‌مى دل که‌م که‌م/ لووزه‌وم به‌رده
سه‌رئ نامه‌وئ جورعه‌ی که‌م که‌م) له‌ گه‌ل ئەم شیعره‌ی سه‌عدى-یه که‌ خاوه‌نى
راویژیکى حیماسى ته‌غه‌زوللییه (به‌جهان خرم از انم که‌جهان خرم از اوست/
عاشقم به‌ر همه‌عالم که‌همه‌عالم از اوست). له‌ بیرمان بئى شیوازی موکریان

۱- ئەم شیعره‌ زیادتر به‌م شیوه‌یه له‌ سه‌ر زارى خه‌لکه: (من مست و تو دیوانه...), به‌لام مامۆستایان
به‌دیعوژه‌مانى فرورزانفهر و شه‌فیعى که‌دکه‌نى به‌ شیوه‌ی (من بیخود و تو بیخود) یان ساخ کردووه‌ته‌وه.

دوایىن قوتابخانەى شىئەرى نەرىتى كوردىيە؛ كەواتە شاعىرانى سەر بەم شىۋازە لە سەر شانى كەلە شاعىرانى كورد و فارس راوہستاون. چ نموونەيەك لە «نالەى جودايى»، باشتەر ئەم سەنتىزە باس كراوہمان پى نىشان دەدا؟ ھىمەن لەو شىئەردا ۋەك چۆن كەلك لە كىش و ناوہرۆكى شىئەرى سەرەتاي مەسنەوى مەولەوى ۋەردەگرئ و چەند بەيتىكىشى لى تىھەلكىش دە كا ۋەك (ھەر كسى كو دور ماند از الل خويش / باز جوید روزگار و الل خويش)، ھەر ئاواش ئاۋر لە ئەدەبى فۆلكلورى كوردى دەداتەوہ و حالى خۆى لە تاراۋگەدا لە گەل حالى پىر لە پەژارەى قارەمانە فۆلكلورىيەكان بەراورد دە كا و لە مەم و زىن و لاس و خەزالا پىدادى، ھەتا دە گاتە شەم و شەمىن و خەج و سىامەند و برايمۆك و پەرىخان.

لاسە شۆرىك بووم غەنىمى دوژمنان ئىستە ئەنگواوم بە تىرى چلكنان مانگى كانوونى بە چلوان دەر كرام ۋەك برايم لەو ولاتە راونرام (ھىمەن، ۲۰۰۳ ئ: ۲-۲۰۱)

لە ناو شىئەرى ھىدى-شدا زۆر شىئەرى ئەوتۆ ھەن كە دە كرى ۋە كوو سەنتىزىكى سەر كەوتوى شىئەرى كلاسىك و ئەدەبى فۆلكلورى چاويان لى بىكرئ:

تەماشاي ھەنەت ھەتاۋ نە كرده بۆنى ئەگرىجەت شەمال نە بردە لەو ھەموو ویتەى ۋەستاي ویتە گەر ھەر تۆى بى ویتە لى ھاتوویە دەر ئەو كاتەى ھىلى بە برۆت دادىنا ھەر زانستى بووى بە كارى ھىنا تا زەردە گولى گۇنات دەنگىوئ چىمەن سەد كاسە خوناۋ دەپىوئ

بۆخۆتان دەتوانن مەزەندەى ئەوہە بكنە شىئەرىكى ۋا توانىبىتى ئەدەبى كلاسىكى فارسى و كوردى و ئەدەبى فۆلكلورى لە ناو يەك بۆتەدا قال كاتەوہ، رووى لە چ ئاسۆيەك بووہ و لە چ وىستگەيە كدا وىستاوہ.

۱۰- ئەنجام

باس وخواسەكانى پىۋەندىدار بە شىۋازناسى شىئەرى نەرىتى كوردى ئەگەرچى بە خۆشىيەوہ ماوہيەكە ھاتوونەتە گۆرئ و ھەندىك بىرۆكەى بە كەلك لەم بارەيەدا چەسپىندراون، بەلام ھىشتا ئىمە لەم بوارەدا لە سەرەتاي رىگادايىن. ستراتىيەكى

به که لک بو بردنه پیشی ئەم پرۆژە یە بریتییە لە کەرت کەرت کردنی پرۆژە کە و کار کردنی ورد و جودا لە سەر هەر کام لە کەرتە کانی. لەم وتارەدا هەول دراوە بە شیوە یە کێ سەرەتایی تایبەتمەندییە کانی شیوازی شیعیی موکریان روون بکریته وە، هەتا دواتر بتوانین بە ساغ کردنە وە ی ئەم باسە، ئەو بەشە لە شیعی کوردی وە کوو ئالقیە ک بخەینە سەر زنجیرە ی شیعی نە ریتی کوردی.

سەرچاوە کان

١. ئاوات (١٣٨١) دیوانی ئاوات. مەهاباد: رەهێ وە.
٢. تالە بانێ، شیخ رەزا (٢٠٠٣) دیوانی شیخ رەزای تالە بانێ. کو کردنە وە و ساغ کردنە وە ی شیخ محەمەدی خال، ئومید ئاشنا. هەولیر: ئاراس.
٣. تەقی سولتانی، ئیبراهیم (١٣٨٠) «بەیتی فەقیری». سروە، ژ. ١٣٨، ل. ٤٨.
٤. حاجی قادری کویی (١٣٩٠) دیوانی حاجی قادری کویی. لیکۆلینە وە و لیکدانە وە ی سەردار حەمید میران و کەریم موسستەفا شارەزا. سنندج: کردستان.
٥. حیلمی، رەفیق (١٩٤١) شیعر و ئەدەبیاتی کوردی. بەرگی یە کەم. بەغدا.
٦. خەزەندار، مارف (٢٠١٠) میژوو ی ئەدەبی کوردی. بەرگی یە کەم تا حەوتەم. هەولیر: ئاراس.
٧. سەجادی، بەختیار (١٣٨٩) «میژوونوسی ئەدەبی لە ئەدەبی کوردیدا». چاپکراو لە: کو مەلە وتاری یە کەمین کۆری نیونە تە وە یی ئەدەبی کوردی، بەرگی یە کەم، ل. ٢٥٧-٢٣٨. سنە: زانستگای کوردستان، توژینگە ی زمان و ئەدەبی کوردی.
٨. سەجادی، عەلانی دین (١٩٧١) میژوو ی ئەدەبی کوردی. چاپی دوو وە. بەغداد: مەعاریف.
٩. سەفی زادە (بۆرە کە یی)، سەدیق (١٣٧٠) میژوو ی وێژە ی کوردی. بەرگی یە ک و دوو. بانە: ناجی.
١٠. سەیف قازی، میرزا ئەبولحەسەن (سەیفولقوزات) (١٣٦١) دیوانی سەیفولقوزات. گەردە وە کو ی ئەحمەد قازی.
١١. شاوہیسی میکاییلی، مەلا خدر (نالی) (١٣٨٠) دەقی دیوانی نالی. سنندج:

کردستان.

۱۲. شه‌ره‌فکه‌ندی، عه‌بدول‌ره‌حمان (هه‌ژار) (۱۳۵۸) بو کوردستان. تاران:

جه‌واهیری.

۱۳. شیخولئیسلامی، سه‌ید محمه‌د ئەمین (هیمین) (۲۰۰۳ ئ) بارگه‌ی یاران.

سه‌رجه‌می شیعی هیمین، هه‌ولیر: ئاراس.

۱۴. --- (۲۰۰۳ ب) هه‌واری خالی: سه‌رجه‌می نووسینی هیمین. هه‌ولیر: ئاراس.

۱۵. فه‌یزی به‌گ، ئەمین (۱۹۲۰) ئەنجومه‌نی ئەدیانی کورد. ئەسته‌نبۆل: ترجمان

حقیقت.

۱۶. که‌مال باپیر، عه‌لی (۱۹۳۹) گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم. سلیمانی.

۱۷. مه‌حموودزاده، ره‌ه‌به‌ر (۱۳۸۱) پینکه‌اته‌ی به‌یتی کوردی. ورمی: سه‌لاحه‌ددین

ئه‌ییووی.

۱۸. وه‌فایی، میرزا عه‌بدول‌ره‌حیم (۱۳۸۰) دیوانی وه‌فایی. سنندج: کردستان.